

односно трећа лица, претрпе у вези са обављањем трансакција са виртуелним валутама.

(4) Пружалац услуга повезаних са виртуелним валутама дужан је да корисника његових услуга, прије успостављања пословног односа, информише о ризицима обављања трансакција са виртуелним валутама, укључујући ризик од дјелимичног или потпуног губитка новчаних средстава, односно друге имовине, као и о томе да се на трансакције са виртуелним валутама не примјењују прописи којима се уређује осигурање депозита, као ни прописи којима се уређује заштита корисника финансијских услуга.

(5) Комисија доноси акт којим прописује садржај и начин вођења евиденције из става 1. овог члана и начин вршења надзора над пружаоцима услуга повезаних са виртуелним валутама у погледу примјене закона и других прописа којима се уређује спречавање прања новца и финансирања терористичких активности и провјере усклађености њиховог пословања са тим прописима”.

Члан 4.

У члану 261. испред ријечи: “Физичка” додаје се број један у обостраној загради, а послје става 1. додају се нови ст. 2, 3, 4. и 5, који гласе:

“(2) Пружалац услуга повезаних са виртуелним валутама дужан је да у року од 30 дана од дана оснивања достави Комисији обавјештење о пружању тих услуга заједно са описом мјера унутрашње контроле које се успостављају ради испуњења обавеза утврђених прописима о спречавању прања новца и финансирања терористичких активности.

(3) Лице које није евидентирано код Комисије у складу са ставом 2. овог члана не може пружати услуге повезане са виртуелним валутама.

(4) Овлашћени учесници и лица из става 2. овог члана дужни су да предузимају радње и мјере за спречавање и откривање прања новца и финансирања терористичких активности прописане законом и другим прописима којима се уређује спречавање прања новца и финансирања терористичких активности.

(5) Пружалац услуга повезаних са виртуелним валутама, уз обавјештење из става 2. овог члана, доставља Комисији и доказ о уплати накнаде за упис у евиденцију”.

Члан 5.

Послије члана 262. додаје се нови члан 262а, који гласи:

“Члан 262а.

(1) Комисија сарађује и размјењује податке, информације и документацију са органима из члана 262. став 1. овог закона и другим надлежним органима у вези са спровођењем закона и других прописа којима се уређује спречавање прања новца и финансирања терористичких активности.

(2) Сарадња из става 1. овог члана обухвата и прикупљање информација у име надлежног органа који је помоћ затражио, као и размјену прикупљених информација.

(3) Начин достављања података, информација и документације ради вршења надзора органи из става 1. овог члана могу уредити међусобним закључивањем споразума.

(4) Органи из става 1. овог члана податке, информације и документацију користе, у складу са начелом узајамности и чувања пословне тајне, искључиво:

а) за обављање својих дужности у погледу спречавања прања новца и финансирања терористичких активности,

б) у случају жалбе или других правних средстава који се изјављују против одлуке тих органа, укључујући судске поступке”.

Члан 6.

У члану 296. у ставу 1. у тачки 117) послје ријечи: “одговорности” додају се запета и ријечи: “односно у року утврђеним овим законом не достави обавјештење о пружању услуге повезане са виртуелним валутама, односно ако тај прекршај чини у продуженом трајању”.

Члан 7.

Послије члана 296. додаје се нови члан 296а, који гласи:

“Члан 296а.

(1) Ако пружалац услуга повезаних са виртуелним валутама у свом пословању не предузима мјере и радње дефинисане прописима којима се уређује спречавање прања новца и финансирања терористичких активности, на њега се на одговарајући начин примјењују казнене одредбе за обвезнике спровођења тих мјера утврђене законом којим се уређује спречавање прања новца и финансирања терористичких активности.

(2) Ако лице над којим Комисија врши надзор не извршава обавезе и задатке или ако не предузима мјере и радње дефинисане прописима који уређују спречавање прања новца и финансирања терористичких активности, Комисија предузима мјере, издаје прекршајне налоге или покреће прекршајни поступак у складу са тим прописима”.

Члан 8.

У члану 299. послје става 4. додају се нови ст. 5. и 6, који гласе:

“(5) Пружаоцу услуга повезаних са виртуелним валутама који не предузима мјере и радње дефинисане прописима којима се уређује спречавање прања новца и финансирања терористичких активности Комисија може изрећи мјеру брисања из евиденције, у трајању од једне године.

(6) Када пружалац услуга повезаних са виртуелним валутама из става 5. овог члана прекршај учини у поврату Комисија му изриче мјеру трајног брисања из евиденције”.

Члан 9.

Послије члана 301а. додаје се нови члан 301б, који гласи:

“Члан 301б.

Комисија ће подзаконски пропис из члана 260б. став 5. овог закона донијети у року од 90 дана од дана његовог ступања на снагу”.

Члан 10.

Послије члана 303. додаје се нови члан 303а, који гласи:

“Члан 303а.

Пружалац услуга повезаних са виртуелним валутама дужан је да у року од 120 дана од дана ступања на снагу овог закона усклади своје пословање са његовим одредбама, као и одредбама подзаконских прописа донесених на основу њега”.

Члан 11.

Овај закон се објављује у “Службеном гласнику Републике Српске”, а ступа на снагу 90. дана од дана његовог објављивања.

Број: 02/1-021-675/22
23. јуна 2022. године
Бањалука

Потпредсједник
Народне скупштине,
Денис Шулић, с.р.

1264

На основу члана 80. став 1. тачка 4. Устава Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 21/92, 28/94, 8/96, 13/96, 15/96, 16/96, 21/96, 21/02, 26/02, 30/02, 31/02, 69/02, 31/03, 98/03, 115/05, 117/05 и 48/11), доносим

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАШТИТИ СТАНОВНИШТВА ОД ЗАРАЗНИХ БОЛЕСТИ

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о заштити становништва од заразних болести, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двадесет другој редовној сједници, одржаној 23. јуна 2022. године,

а Вијеће народа 29. јуна 2022. године констатовало да се Закон о измјенама и допунама Закона о заштити становништва од заразних болести не односи на витални национални интерес ниједног од конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2850/22
30. јуна 2022. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Жељка Цвијановић, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАШТИТИ СТАНОВНИШТВА ОД ЗАРАЗНИХ БОЛЕСТИ

Члан 1.

У Закону о заштити становништва од заразних болести ("Службени гласник Републике Српске", бр. 90/17, 42/20 и 98/20) у члану 4. тачка 27) мијења се и гласи:

"27) карантин је мјера ограничавања кретања здравих лица која су била у контакту са обољелим од заразне болести за период максималне инкубације, а у одређеним случајевима велике оптерећености болешћу, за период који покрива просјечну дужину инкубације, на препоруку Института;"

У тачки 36) послјије ријечи: "путује," додају се ријечи: "или препорукама за дату земљу".

Члан 2.

У члану 6. у ставу 1. у тачки 1) подтачка 9. брише се.

Досадашња подтачка 10. постаје подтачка 9.

У тачки 3) послјије подтачке 5. додаје се нова подтачка 6, која гласи:

"6. hepatitis virosa non specificata;"

У тачки 5) подтачка 26. мијења се и гласи:

"26. заразно обољење изазвано вирусом SARS-CoV-2 - ковид 19;"

Послије подтачке 26. додају се нове подт. 27, 28. и 29, које гласе:

"27. sepsis non specificata,

28. инфективна мононуклеоза (Mononucleoses infectiva),

29. лишменијаза/лајшманијаза (Leishmaniasis) "

Члан 3.

У члану 11. у ставу 3. послјије ријечи: "превозна средства," додаје се ријеч: "ваздух,"

Послије става 4. додаје се нови став 5, који гласи:

"(5) Изузетно од става 4. овог члана, испитивања микробиолошких критеријума чистоће у објектима из става 3. тачка 1) овог члана може да обавља и Јавна установа Ветеринарски институт Републике Српске 'Др Васо Бутозан'".

Досадашњи ст. 5, 6. и 7. постају ст. 6, 7. и 8.

Члан 4.

У члану 15. став 2. мијења се и гласи:

"(2) Превентивна дезинсекција из става 1. овог члана обавља се једном годишње, што подразумијева адултицидни и ларвицидни третман, а у случају повећаног размножавања штетних инсеката или по налогу здравственог инспектора и више пута у току године".

Члан 5.

У члану 20. тачка 1) мијења се и гласи:

"1) у производњи, преради и промету храном, изузев лица запослених у производњи жестоких алкохолних пића, вина, сирћета и сирћетне киселине, као и лица запослених у објектима за промет хране у којима се врши промет искључиво оригинално запакованом храном, укључујући и лица запослена на пословима транспорта искључиво оригинално запаковане хране,"

Тачка 9) мијења се и гласи:

"9) на пословима непосредне подршке корисницима, његовања, непосредне помоћи и збрињавања корисника у установама социјалне заштите".

Члан 6.

У члану 23. у ставу 2. ријечи: "5) и 6)" замјењују се ријечима: "5), 6) и 9)".

Члан 7.

У члану 27. у ставу 3. ријечи: "максималне инкубације" замјењују се ријечима: "максималне инкубације, а у одређеним случајевима велике оптерећености болешћу, за период који покрива просјечну дужину инкубације".

Члан 8.

У члану 30. у ставу 1. у тачки 9) ријечи: "сумња на" бришу се.

Члан 9.

У члану 32. став 6. мијења се и гласи:

"(6) Вакцинација као препоручена обавља се:

1) против грипе и ковида 19 - за лица одређене доби и клиничких индикација, у складу са Програмом мјера за спречавање и сузбијање, елиминацију и ерадикацију заразних болести,

2) против пнеумокока и менингокока - за лица са клиничким индикацијама или епидемиолошким индикацијама, у складу са Програмом мјера за спречавање и сузбијање, елиминацију и ерадикацију заразних болести,

3) против хуманог папилома вируса - за лица одређене доби, у складу са Програмом мјера за спречавање и сузбијање, елиминацију и ерадикацију заразних болести,

4) код путника у међународном саобраћају - у складу са епидемиолошком ситуацијом државе у коју путују,

5) против хепатитиса А, Б, пнеумокока, хуманог папилома вируса, варицеле и других заразних болести против којих вакцинацију препоручи доктор медицине или специјалиста одговарајуће гране медицине или која се тражи на лични захтјев корисника услуге".

У ставу 8. послјије ријечи: "хепатитиса Б" додају се ријечи: "и тестиран на антититјела након вакцинације".

Члан 10.

У члану 34. став 1. мијења се и гласи:

"(1) Имунизација специфичним имуноглобулином је обавезна за лица којима је по епидемиолошким индикацијама потребна постекспозициона заштита против тетануса, бјеснила, хепатитиса Б и након змијског уједа".

Члан 11.

Члан 35. мијења се и гласи:

"(1) Систематску имунизацију почиње здравствена установа у којој је дијете рођено, а наставља надлежна организациона јединица дома здравља на чијем подручју дијете има пребивалиште.

(2) У случају повреде, имунизацију лица против тетануса обавља амбуланта породичне медицине, односно друга организациона јединица здравствене установе у којој се врши збрињавање повријеђеног.

(3) Имунизацију лица изложених повећаном ризику од заражавања хепатитисом Б спроводи Институт и надлежни дом здравља.

(4) Изузетно од става 3. овог члана, организациона јединица болнице која обавља дјелатност инфектологије и болница за пружање услуга дијализе за пацијенте са дијагнозом поремећаја рада бубрега - у терминалној фази болести, обављају имунизацију својих запослених радника и пацијената, при чему треба да испуњавају услове за транспорт и чување имунолошких препарата и да здравствени радник који спроводи имунизацију има сертификат о додатној едукацији из области имунизације, издат од Института.

(5) Институт чува и издаје вакцине којима се обавља вакцинација у складу са чланом 32. ст. 5. и 6. овог закона, те обавља вакцинацију путника у међународном саобраћају и вакцинацију коју је препоручио доктор специјалиста одговарајуће гране медицине, односно вакцинацију која се тражи на лични захтјев корисника услуге.

(6) Здравствена установа одређена за вршење обавезне имунизације, мјесечно од Института преузима планиране количине имунолошких препарата, обезбјеђујући механизам одржавања и контроле хладног ланца и свакодневно водећи одговарајућу евиденцију о томе.

(7) Организациона јединица болнице која обавља дјелатност инфектологије врши преглед и започиње антирабичну заштиту уколико специјалиста инфектолога процијени потребу за тим, док надлежни дом здравља од Института преузима и даје остале потребне вакцине против бјеснила, у складу са препоруком специјалисте инфектолога.

(8) Здравствени радник који обавља имунизације дужан је да, у организацији Института, о трошку своје здравствене установе, похађа додатну едукацију из области имунизације и стекне сертификат о додатној едукацији из области имунизације, који обнавља сваке четири године.

(9) Домови здравља, најкасније до јула текуће године за наредну годину, доносе властите годишње планове обавезне систематске имунизације и имунизације према индикацијама за подручје јединице локалне самоуправе за коју су основани и о реализацији тих планова обавјештавају Институт, најкасније до 31. јануара наредне године за прошлу годину.

(10) Друге здравствене установе које спроводе вакцинацију, најкасније до јула текуће године за наредну годину, доносе властите годишње планове имунизације и достављају их Институту.

(11) Здравствене установе које не спроводе вакцинацију, а чији регистровани корисници подлијежу обавезној систематској имунизацији која се спроводи у припадајућем дому здравља, најкасније до јуна текуће године за наредну годину, достављају план годишњих потреба вакцина за своје регистроване кориснике припадајућем дому здравља.

(12) Институт, у складу са достављеним плановима из ст. 9. и 10. овог члана и властитим годишњим планом имунизације сачињава годишњи план потреба за имунолошким препаратима за Републику, на који сагласност даје Влада и о реализацији плана обавјештава Владу најкасније до 31. марта наредне године за прошлу годину.

(13) Институт, у складу са годишњим планом потреба за имунолошким препаратима из става 12. овог члана, врши набавку тих препарата, њихово чување и издавање здравственим установама.

(14) Трошкове набавке имунолошких препарата из става 12. овог члана сноси Институт, а средства се обезбјеђују у буџету Републике.

(15) Министар доноси Правилник о начину спровођења имунизације и хемопрофилактике против заразних болести”.

Члан 12.

У члану 36. у ставу 1. послјери ријечи: “доктор медицине” додају се ријечи: “или специјалиста одговарајуће гране медицине”.

Став 2. мијења се и гласи:

“(2) Примјену имунолошких препарата обављају здравствени радници који су стекли сертификат о додатној едукацији из области имунизације, а под надзором доктора медицине, специјалисте одговарајуће гране медицине”.

Члан 13.

У члану 50. у ставу 1. послјери ријечи: “у случају појаве” додају се ријечи: “озбиљне прекограничне пријетње здрављу”.

Члан 14.

Члан 50а. мијења се и гласи:

“(1) Изузетно од члана 50. овог закона, у периоду након престанка ванредне ситуације или ванредног стања могу се

примјењивати опште мјере из члана 8. овог закона, посебне мјере из члана 18. овог закона и ванредне мјере из члана 43. утврђене овим законом.

(2) Институт врши процјену потребе спровођења мјера из става 1. овог члана.

(3) Министар на приједлог Института, уз сагласност Владе, доноси наредбу о обиму, начину и трајању спровођења општих, посебних и ванредних мјера за спречавање и сузбијање заразних болести из чл. 8, 18. и 43. овог закона, након престанка ванредне ситуације или ванредног стања”.

Члан 15.

У члану 54. у ставу 3. послјери ријечи: “о озбиљној прекограничној пријетњи” додају се ријечи: “и предлаже спровођење општих, посебних, ванредних и осталих мјера утврђених овим законом”.

Члан 16.

Члан 55. мијења се и гласи:

“(1) Средства за финансирање набавке и трошкова чувања имунолошких препарата из члана 32. став 5. тачка 1), став 6. т. 1), 2) и 3) и члана 34. став 1. овог закона обезбјеђују се у буџету Републике.

(2) Трошкове тестирања и вакцинације против хепатитиса Б за лица из члана 32. став 5. тачка 2) овог закона сноси послодавац тих лица, изузев ученика и студената здравствене струке за које трошкове тестирања и вакцинације сноси Институт, а средства се обезбјеђују у буџету Републике.

(3) Трошкове вакцинације из члана 32. став 5. тачка 3) овог закона сноси послодавац лица која подлијежу обавезној вакцинацији.

(4) Трошкове вакцинације из члана 32. став 6. т. 1), 2) и 3) овог закона обезбјеђују се у буџету Републике.

(5) Трошкове вакцинације из члана 32. став 6. т. 4) и 5) овог закона сноси путник, односно корисник услуге.

(6) Трошкови пружања здравствених услуга који се односе на превенцију и лијечење заразних болести у редовним приликама регулишу се у складу са прописима из области здравственог осигурања”.

Члан 17.

У члану 64. у ставу 2. ријечи: “30. новембра” замјењују се ријечима: “31. децембра”.

Члан 18.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-021-677/22
23. јуна 2022. године
Бањалука

Потпредсједник
Народне скупштине,
Денис Шулић, с.р.

1265

На основу члана 43. став 2. Закона о задуживању, дугу и гаранцијама Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 71/12, 52/14, 114/17, 131/20, 28/21 и 90/21), члана 15. тачка г) и члана 43. став 2. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), Влада Републике Српске, на 175. сједници, одржаној 23.6.2022. године, д о н о с и

УРЕДБУ

О ДОПУНИ УРЕДБЕ О УСЛОВИМА И ПОСТУПКУ ИЗДАВАЊА ГАРАНЦИЈА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ ПРИВРЕДНИМ ДРУШТВИМА КОД ИЗВОЗНИХ ПРОЈЕКТА ИЛИ ПРОЈЕКТА КОЈИ СЕ ФИНАНСИРАЈУ СРЕДСТВИМА МЕЂУНАРОДНИХ ФИНАНСИЈСКИХ ИНСТИТУЦИЈА

Члан 1.

У Уредби о условима и поступку издавања гаранција Републике Српске привредним друштвима код извозних